

I. BANGSAT.

Wantji isa 'Pa Roesdi djeung anak boéjona kakara datang ti kebon, tas nguruli hoewi.

Sanggeus hoewina diampihkeun di gowah, gèk mara-nèhanana darijoek di tengah imah, ngareureunan tjapè bari ngurijoeng hoéboej sumpu. Roesdi djeung Misuem srisorè geus ka arenggon, harèès, Kira-kira poekoe salapan, deug kolot-kolotna ogè marondok, da tjarspeun tas ti kebon tēja. Poekoe sapeloeh di imah Roesdi geus djempè, sarèrèja marondokna talurna.

Harita di pipir imah aja djelema koeloeutang-koelinting ngadago djempèna. Nos kitoe tangtoe lain djelema bageur, geus tangtoe noe rèk nijut gorèng.

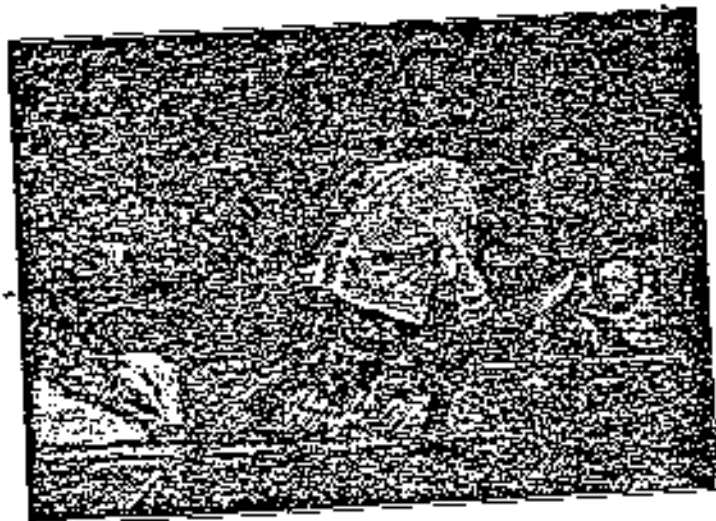
Bareng koe éta djelema tēja kadéngéun geus djempè, malah Roesdi geus kadéngè kèrèk soegar-segor, éta bangsat njoba rèk asoep ka imah Roesdi. Mimiti panto toekang djeung hareup disoercong-soercong, tapi paraguè, da ditoelakan; geus kitoe manèhna njoba metot djandéla, éta ogè pagenh, ditoelakan djeung ditallan. Koe sabab éta taja lijan pikiran bangsat téh, ngan kadjaba koedoe ngabongkar bilik.

Sanggeus manèhna mikir kitoe, tueloej njaboet pèsona, ngamimitian nocrihan bilik, keur baris djalat asoep ka djero imah.

Waktoe bangsat tēja kocroetak-keretèk, 'Pa Roesdi ong-kob? baè sasrèan, soemuwonna baroedak mah, teu kadéngè kohlisik? atjaa, ngan kèrèkna baè, ting salegor kawas gelap anakna.

Bilik beunang noerib teja gens gorowong, kira" uscep awak bangsa: teja ka djero imah, toeloj koe manéhna diijoba-ljoha éta lawang, diasocpan kalapa sarede hoeloe, digogongon.

Kaheneran harita 'Pa Roesdi njaring. Barang beunca, bèn katèndjo aja noe alangang euleungeung; ari diteges-keun sidik pisar siga hoeloe djelema. 'Pa Roesdi teu salah deui sangkuanana, tangtœ éta tèh lungsat.

Djoeug manéhna tjengkat laloeenan, ngsrongkong gogongne; toeloj leumpang ngadodoho noe euleungeungan teja. Barang gens kira-kira kubonta!, ketjék koe 'Pa Roesdi dikudèk, bari ngomong: "Hag sija modar, hoeluena man! beulah." Ari disidik-sidik bet kalapa éta tèh, ari bangsatna mah gous loempat, sorana dodorokdoran, ngadonpak pager.

'Pa Roesdi toeloj toerosu ti imahna, bari gegeroan meara toeloeng ka tatanggata: "Toeloeng! toeloeng! toeloeng! bangsa! bangsa!" Tatanggana rebol njaiampaur-keun bari marawa pukaraug.

Roesdi djeung Mianem ogè barita baroedang bari ngadarègdèg, darijoe di tengah imah, ngaromong tingharèwos, da sijeuncun bangsat tèja.

2. BANGSAT KATÉWAK.

'Pa Roesdi djeung butoerna tatangga tèja tingberebet maregat éta bangsat; aja noe ngadjaga di lawang pager, aja noe njaksrak di noe bala, djeung sawarèh deni narempaan di kolong-kolong imah.

Obor tingaratjoeng, tjaang kawas ti beurang baè.

„Ah, soegan lain bangsat, noon,“ omong djelema tèh, „da geuning teu aja, kapan ijeu panto pager muudent kènèh, toelakna masih pagenuh; pager teu aja noe roeksak.“

„Pirakoe lain bangsat,“ tèmbal 'Pa Roesdi, „papau itoe hilik geus gorowong tapak noerihan.“

„Euleuh-euleuh! enja baè ijeu,“ omong djelema² tèh. „Tjik atoech hajoe oerang saksrak, da rèja batoer, pèk njarokot deni oborna noe gedè.“

Na² ka maca djorna si hangsat tèh, bet bisa² teuing njoempoet nepi ka teu kapanggih koe djelema sakijeu réjana.

Éta bangsat tèja tangtòc hèsè ditèjanganana, taksiran nadjan nepi ka isoek ogè mowal kapanggih, da njoempoctua lain di handap², manèhna ngadedempès dina tangkal ramboetan.

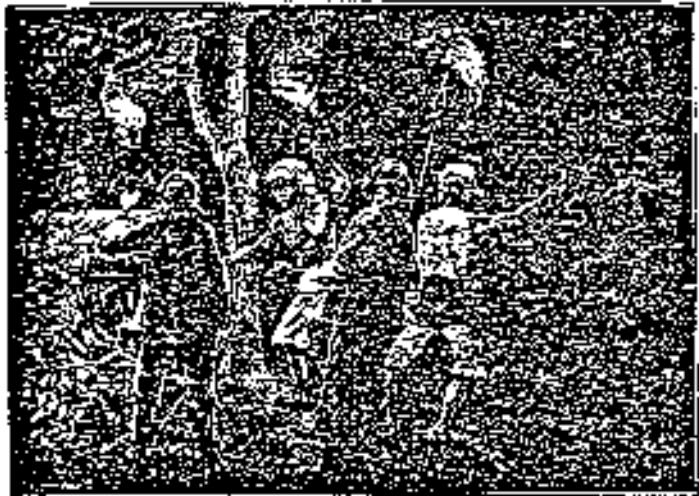
Ari djelema² tèja narèjanganana, narempoanana, ngun di handap baè.

Tapi saaudjan éta hangsat tèja sakitoe bocni ajoompoetna, ari geus takdirna koedoc katangkep mah, nja tangtòc katangkep baè.

Dahan ramboetan noe dipakè dijoe koe hangsat tèja

bet kabeneran geus bobo, atoch ngadak² baè ngadorokdok peunggas, manéhna katoer kabawa.

Djelema² nou marawa ohor, kabéh ngaboeroe ka noe ngadorokdok tēja. Batang gok ka dinja, but sja noe loemjat ngabetjir, herobot diaroodug, diparegat; atoch tina djelema sakitoe rējana noe ngaroadag, teu bisa loempat djanch si bangsat téh, da ka dijeu kapegat ka ditoe

kapegat. Tocngtoengna kek katarèwak, bek pada narung-gualan, geus ngoedoeponng haè, gogroungau sisi peget.

Ommy 'Ja Roesdi: „Euggeus, eu; oelah dipergasa teuing, sakitoe ogé geus sedeng ngawarah mah, pik baè giringkeun, oerang laporkeun ka désa.”

Djoeng ita bangsat ditoengtoen bari diiringkeun kee pouloeb² djelema, marawa obot. Tocionj disarènkem ka pouhisi désa. Saanggeus bèrès dipasrahkeunana, broel djelema² téh baralik harèes deui.

3. MISNEM NOENGORLIS.

Oenggal isoek, soeboeh², Roesdi geus hoedang, sabab koedoe ka sakola. Tara pisan manèhna kabaurangan.

Ari Misnem mah tjitjing haè sorangan di imah. Moenggoeh pikirna pantèg hajang miloe ka sakola, tapi koemaha da boedak kènèh. Soegan taon hareup bisa aseep.

Oenggal isoek Misnem sok nganteurkeun Roesdi nepi ka sisi lemboer. Sapandjang djalan Roesdi sok njarita, naon² noe diadjarkeun di sakola. Sakapeung sok mangdongèngkeun ogè ka Misnem.

Ann balik deui Misnem tèh sok semoe ngoejoeng, sabab euweuh batoer oelin. Toeloej baè ka pipir, maraban ni Djaloè; Si Pintjang noetoerkeun pandeuri. Geus kitoe, toeloej sasapoe di boeroean, djeung maraban hajam.

Si Djaloè kagèt, lamoen nendjo Misnem tèh, sabab sok ngan sorangan baè, tara djeung Oedjang Gembroe. Tapi lila² mah ngartieun, jèn Roesdi, isoek² taja tempo keur maraban sobat-sobatna.

Lamoen indoengna keur ngagentakkeun tinoenan, Misnem koedoe bèbèrès di imah. Bisa pisan bèbèrèsna tèh sarta getol. Njakitoe deni di pawon sok ngabantosan kockoembah, miroen seunyu, djeung lamoen keur waktoe olah, njiksikau sambara, maroed djeung réja-réja deui.

Ah, èstor boedak singer, getol, boehoeoehoeon pisan Misnem tèh, boeboehan anak patanèn.

Matak loetjoe, nja, baroedak! Harujang boga doeloer tjara kitoe?

Ngan aia saroepe, noe tara dibantoean koe Misnem tèh, noetoe.

Tjing, saha noe inget kènèh naon sababna? Kapau sijeuneun kaketruk hadue deui, bin²

Ari keucungna mah pohara Misnem tèh, pèdah euweuh

Koesdi. Tapi lila kabrangbrangkeun ogè koe loba gawè. Lamoen geus réngs tina gawè, toeloj ngadon oelin ka boedak awèwè taangga, atawa diadjak ka imahna. Héng aroelin handapeun tangkal djamboe anoe ijoch; aja dada-gangan, koekeuwéhan, andjang-andjangan, atawa naon baé.

Angot lamoen indoeugna popolah mah, suk habadjaten baroedak téh. Misnem gawéna nguu tjiling-tjingtjat baé ke dapoer méntaan kaolahan tina sarupa-sarupana,

saeutik, pokna agasaan." Ari kadjana, kéljo powè. Héng di bawa ka tepas barcup, di wuduhan dina tètéhong leutik. Di dinja geus njampak ondangan, pék sisihan téh diaubengkeun koe Misnem, toeloj ngarijoeng. Entjoh anoe ngadowa, baroedak noe sèdjèn njareboet "lamin."

Geus litoe, pék dalabar. Tab kitoe kaolinna Misnem waktóe saujekna di sakola téh.

4. KOEKOEWĒHAN.

Dina hidji powè, sanggeus bérés pagawéan, imah geun beresih, boeroean geus lening, sohat² geus diparaban Misnem toeloj oelin djeung batoer-batoerna si Sanijem si Entjoh, si Emoer, di handapeun djumboe.

„Oelin naon ajenna ték, Inem?“ tjék Entjoh.

„Oeang koekowéhan,“ tjék Misnem.

„Enja,“ tjék Emoer, „pék atoeah geura njiktjrik taucui ngeboe ri.“

Pék baroedak ték njariktjrik, tawuhna diwadahan kana batok boeloe. Toeloj ditinjoeh koc tjai sarta bég digocis. Tina batok dijolékun dientjék-entjék dina tanem noe panas, dirampakun tjara koewéh. Sanggeus tarocoe koewéhna, hég diwadahan dina tjetjempéh leutik.

„Ajeuna koedoe uja noe dugangna,“ tjék Misnem.

„Saha atoeah?“ tembali noe sêdjên.

„Hih, kous baé kuering,“ tjék Entjoh, „noe dugangna mah.“

„Ilég atoeah!“ tjék batoerna, bari toeloj lalompatan nêjaungan doedoewatan beling djeung tjungkang baremis.

Teu koengsi lila Misnem geus balik deui, bari pok ngomong: „Mésér keuwéh holoe, noon, doewa doewit.“

„Har! nja keuwéh boloe doewa doewit,“ tjék noe dagang, „kapan ijeu ték maké mantéga djenug socsue.“

Keur kitoe, djol Sanijem datang rék baiandja, mawa doewit saradjoet.

„Mésér gegreplak, noon, saharoc,“ tjék Sanijem.

„Hih! tida eda gegreplak di dijeu mah, ada ogè keuwéh parekock, nja Inem?“

„Har! paranti nekock naon?“ tjék Sanijem bari seuri.

„Saluraha bargana? Tik mésér hidji, noon.“

„Doewa deewit.“ tjék Enjoh hari ngasingkeun tala-
wungkar sasemplek.

„Euleuh“, paingan ngaranna ogè panekoek, da teuas,
tjék Sarijewa, hari suri.

Kitoe baé haroedak teu araelinna nepi ka heurang.

Teu lila djol Roesdi datang ti sakola, dibendo medéng-

kréng, dibédjoe potongan, disamping balik. Lamoen teu
ngélék sabak mah, blég baé iboe paré.

Misum loempat mapagkeun ka Roesdi. Sabakna gunwar
ditjokat hari ditëndjoan beubeunangan Roesdi noelis téh.
Baroedak noe sédjén baralik ka imah-imahna, ari Roesdi
toeloej ka dupoer ménta kédjo ka emana.

5. NOE DJADJALOEK.

Powè Minggué, isok-isok, sabada Roesdi uelin, toeloej
darijoejk djéung si Misum, arearann di tepas harnap.
Ti karjaoehan rentang-reutang aja aki-aki hongkok, papa-

keunana roebag-rabig, ditoengtoen-toengtoen koe boedak leutik. Oenggal-oenggal harnpeun imah, aki-aki teju gag nagog hari ujoeling. Ari geus dibère nuon-naon, djoeng deui indit, pindah deui ka imah sèdjèn.

Kitoe baé dipapuj salmah-salmah sarta teu lila djol ka hoeroean imah Roesdi. Gèk aki-aki tèh dijock hari ngomong: „Pocnten nuon, 'patin, koering sodja moesapir.“ Sanggeus ngomong kitoe toeloe njoeling.

„Euleuh! karnenja temen,“ tjeuk Roesdi, „aki-aki, uja koeroe, toerneg-tueroeg lolong pisan.“

„Kaja baé,“ tèmbal Misnu.

Sanggeus njoeling, ditanya koe Roesdi: „Aki tèh oerang mana?“

„Djaoeh, nuon, imah koering mah,“ tèmbal noe djadja-look.

„Ari éta boedak tèh intjoe, aki?“

„Soemoehoen, nuon, boedak pahatoe. Aki niakitoe kènèh

teu indoeng, teu bapa, teu baraja² ajuu ngau tunggal
ijeu baé intjoe hidji. Lamoen teu djadjaloek, koeuring tèt
paéh langjaeucun, noen."

"Aduék, matak karonja temen, aki!" tjeuk Roesdi
téh, "heug tjiljing baula ijeu di noe ijoeah, oclan maus-
keun maueh, bisi gering."

"Misnem! tjik ménta doewit ka ema sasèn, kour mèrè
noe moesapir, karonja."

Si Misnem boeroe-boeroe loempat ka indoengna, ménta
doewit djeung kabakwaan.

Te wila djol si Misnem datang deui, mawa doewit
sasèn djeung kidjo saboengkoes.

"Hèh ijeu, aki!" tjeuk Roesdi, "kaneula hadjet, doakou
bak, koeia sakola sing tètèh pintur."

"Insa Allah," témbal noe djadjaloek téh, bari tuloej
ngadoe salamet Sanggeus ngadowa, djoeug deui indit,
mapaj imah noe sädjèn.

Roesdi djeung Misnem gèk darijoek deui di tepas
kareup, bari nendjoksun noe djadjaloek téju.

"Eulenh, matak karonja, uja Oedi," tjeuk Misnem.
"Bapa djeung ema ogè meureun djadjaloek ari geus karo-
lot mah, nja?"

"Filih! mowal enja djadjaloek," témbal Roesdi, "kapan
bapa ucrang mah beunghar, mowal enja kukocrangan
dahareun, pakéun. Noe sok djadjaloek sotèh ari noe
miskin, lain oenggal aki-aki koedoe djadjaloek."

"Euh! snagan tèt oenggal aki-aki koedoe djadjaloek,"
témbal Misnem. "Nuha, lamoen bapa geus kolot, beunghar
kèhèh, Oedi?"

"Ah, ujae toning; oerang tanjakeun baé ka bapa."
Tueloej baroedak tèt arasoep ka imah.